

PALOJOEN DRUMLIINIPARVI

LIEKSA

Tietokantatunnus: MOR-Y08-114   **Muodostumatyyppi:** Drumliini

Arvoluokka: 2   Karttalehti: 4332 11, 4332 12   Alueen pinta-ala: 218,0 ha
Korkeus: 203 m mpy   Alueen suhteellinen korkeus: 63 m   Muodon suhteellinen korkeus: 33 m

Moreenimuodostuman sijainti: Palojoen drumliiniparvi sijaitsee heti Ruunaan luonnonsuojelualan eteläpuolella, 35 km Lieksasta itään.

Geologia

Palojoen erittäin hyvin suuntautunut, 4500 x 1500 metrin kokoinen drumliiniparvi sijoittuu Lieksan drumliinikentän keskiosaan. Parvessa on tiiviinä ryhmänä yhdeksän erillistä, sukkulamaista, melko symmetristä drumliinia ja muutama pienempi selänne. Korkeimmat ja jyrkimmät, ilmeisesti osittain kalliorinteen päälle kerrostuneet drumliinit ovat alueen kaakkoisosassa. Muodostumat madaltuvat ja loivenevat pohjoiseen kohti Lieksanjokea. Drumliinien pituus on 800-1800 metriä, leveys 100-400 metriä ja korkeus 7-33 metriä, pienin muodostuma on kuitenkin vain 200 x 30 x 2 metrin kokoinen. Luoteeseen viettävän alueen kokonaiskorkeusero on jopa 63 metriä. Proksimaalikärjet ovat yleisesti selväpiirteiset ja terävät, distaalipäätt ovat paikoin vaihtuvia. Kyljet ovat yleisesti jyrkähköt tai jyrkät. Laet ovat melko tasaisia tai loivasti kumpuilevia, paikoin löytyy matalia suppia ja heikkoja osaselänteitä. Vierekkäisten drumliinien väliset kapeat painanteet ovat ohuelti soistuneet. Alueen lounaispuolitse kulkee kapea Palosärkän harju. Kohdealue on edustava näyte seudun lukuisista drumliiniparvista. Etenkin alueen luoteis- ja itäpuolella Ruunaan luonnonsuojelualueella ja rajavyöhykkeellä on useita erittäin hyvin kehittyneitä drumliineja ja drumliiniparvia.

Kalliosta ei ole pintahavaintoa, mutta se voi olla alueen kaakkoisosassa melko lähellä pintaa. Matalissa tieleikkauksissa selänteiden alarinteilla on hieman huuhtoutunutta, soraista hiekkamoreenia. Pintalohkareisuus vaihtelee vähäisestä kohtalaiseen (alle 1-5 kpl aarilla), proksimaalikärjissä ja lakiosissa on joitain tihentyä. Lohkareet ovat pieniä tai keskikokoisia (1-2 m), kiviä on jonkin verran. Ylin ranta on seudulla noin 120 metrin tasolla (Yoldiamerivaihe). Ruunaanjärven altaassa lienee kuitenkin ollut laajahko jääjärvi noin 180-185 metrin tasolla (taso näkyy mm. deltamaisina harjunlaajentumina alueen eteläpuolella), joten alue on ollut jäästä vapauduttuaan aluksi mahdollisesti lähes kokonaan subakvaattinen.

Biologia

Moreenialueella ei ole tehty kasvillisuusinventointia. Alue sijaitsee kokonaan valtion maalla, ja alueen metsät ovat kuivahkon ja kuivan kankaan aukeita, mäntytaimikoita tai kasvatusmännikköjä. Varttunutta männikköä on etenkin lounaisimmalla drumliinilla ja jonkin verran myös muilla drumliineilla Kiimahatelon drumliinia lukuun ottamatta. Lounaisimman drumliinin ja suojelualan välissä on rehevä suo. Drumliinien välissä on enimmäkseen rämemäisiä, osin korpimaisia muuttomia ja jonkin verran ojittamatonta rämettä sekä nevaa (Metsähallituksen kuviotiedot).

Maisema ja muut arvot

Alue hahmottuu ympäristöstä melko selkeästi kartalla ja laajojen hakkuiden takia myös maastossa, ja kaikki selänteet näkyvät ainakin osittain myös tiestöltä. Korkeimmilta selänteiltä avautuu näkymiä koilliseen neljän kilometrin päässä olevan valtakunnanrajan takaisille vaaroille, ja keskiosassa on tällä hetkellä runsaasti avoimia näkymiä selänteeltä toiselle. Myös alueen länsipuolisen Palojoen leveä suu näkyy hyvin. Sisäinen maisema on selänteiden runsauden ja hyvän näkyvyyden ansiosta drumliinikohteeksi vaihteleva, ja maasto on helppokulkuista. Inventointihetkellä toukokuussa 2004 alue on varsin havainnollinen käyntikohde, mutta näkyvyys tulee taimikoiden varttuessa pian heikkenemään. Ruunaan laaja Natura-alue (FI0700045) ja luonnonpuisto on heti alueen luoteis- ja pohjoispuolella. Etelässä 1,5 kilometrin päässä Palosärkän harjun jatkeella on niin ikään laajahko, hajanainen Ukonsärkkien alueen vanhojen metsien Natura-alue (FI0700056).